

Η ΑΓΙΑ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΜΑΤΡΩΝΑ

Αρχειοθήκη ιστολογίου:

- ▼ 2007 (8)
 - ▼ Νοεμβρίου (8)
 - Πρόλογος
 - Ο βίος της γερόντισσας
Ματρώνας
 - Θαύματα της
γερόντισσας
Ματρώνας
 - Αποσπάσματα από το
βιβλίο "Η Αγία
Ματρώνα της Μόσχ...
 - Νουθεσίες γενικού
χαρακτήρα της
γερόντισσας
Ματρώνας...
 - Διάφορες εικόνες και
φωτογραφίες από την
γερόντισσ...
 - Καρπός ανεπιθύμητης
εγκυμοσύνης η
γερόντισσα Ματρώ...
 - ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΣΙΑΝ ΚΑΙ
ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΜΗΤΕ...

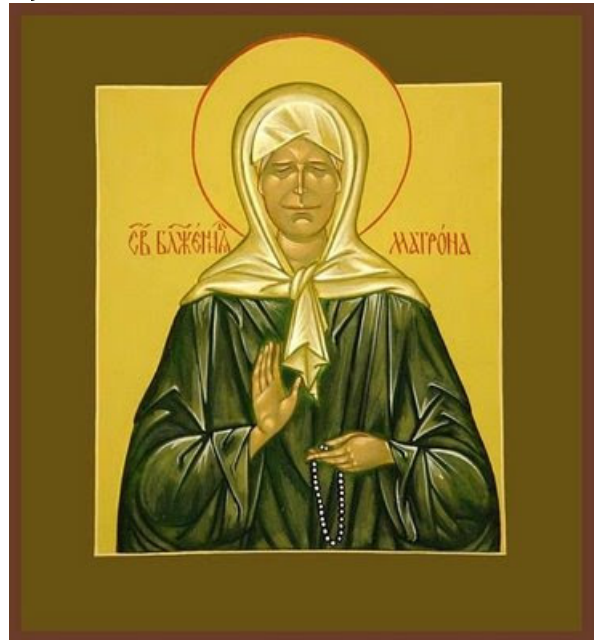
Επικοινωνία:

domna71@yahoo.de

Προβολή πλήρους προφίλ

Πρόλογος

Είναι πολύ
δύσκολο να
εφαρμόσουμε
το «άρατε
τον σταυρόν
υμών και
ακολουθείτε
με». Όταν
αποφασί-
σουμε να

ακολουθήσουμε τον Χριστό, καθημερινά η ζωή μας γίνεται μέρα παθημάτων, δακρύων και πόνων. Ή ψυχή αφημένη μέσα στη θεϊκή πρόνοια, μέσα στην άπειρη αγάπη του Θεού, σηκώνει το σταυρό της δοξάζοντας τον Θεό που την αξιώνει να υποφέρει γι' Αυτόν. Ο πόνος γίνεται γλυκός γιατί τον γλυκαίνει η αγάπη Του. Ξέρει ότι πριν από τον σταυρό προηγείται η Γεθσημανή, γιατί εκεί πρέπει να οδηγηθούμε. Ή προσευχή μας, δεν πρέπει να είναι ατομική, αλλά για ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό που θα μας οδηγήσει σ' αυτήν την προσευχή της Γεθσημανή, είναι να αγαπήσουμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας και να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού.

Μέσα στους βίους των Αγίων μας βλέπουμε ότι κανείς δεν πήρε τήν χάρη χωρίς να έχει πρώτα σηκώσει έναν σταυρό. Τον σταυρό του πόνου, της ασθένειας, του μαρτυρίου.

Ή Γερόντισσα Ματρώνα, σήκωσε από πολύ μικρή αυτό τον σταυρό. Οχι μόνο τυφλή αλλά αόμματη

και ανάπηρη, έγινε **σκεύος της Χάριτος του Θεού**. Η αγάπη της για το Θεό περνούσε μέσα από την αγάπη της για τους πονεμένους ανθρώπους. Έκανε τα προβλήματα των άλλων δικά της, και με την προσευχή της, με την δύναμη του χαρίσματος που της δόθηκε, τους βοηθούσε, τους γιάτρευε, τους παρηγορούσε, τους συμβούλευε.

Ως δοχείον της χάριτος του Θεού γνώριζε τα σημεία των καιρών, έβλεπε με τα μάτια της ψυχής της τα βάθη της γης, της θάλασσας, γνώριζε το παρελθόν το παρόν και το μέλλον.

Γι' αυτό άξια ό άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης χωρίς να την γνωρίζει την ονόμασε **όγδοο στύλος της Ρωσίας**. Οχι μόνο όταν ζούσε άλλα και μετά τον θάνατο της παραμένει βοηθός του πονεμένου ρωσικού λαού.

Καθημερινό σχηματίζονται ουρές από πιστούς μπροστά στα άγια λείψανα της, άλλοι να την ευχαριστήσουν και άλλοι να ζητήσουν την βοήθεια της προσφέροντας της ένα λουλούδι, όπως η ίδια το ζήτησε.

Εύχομαι σ' όλους, όσους διαβάσουν τον βίον της Αγίας και τα θαύματα της και ζητήσουν την βοήθεια της αγίας, να βρουν άμεση ανταπόκριση στο αίτημα τους, ώστε να δοξασθεί ο πανάγαθος Θεός δια μέσου της αγίας Ματρώνας.

Ευχόμαι να γίνει στον καθένα μας, η σχέση με την αγία τόσο αισθητή, και να την νοιώθουμε τόσο κοντά μας, ώστε να την ονομάζουμε

Ματρωνίτσα, όπως ακριβώς και ο ρωσικός λαός την αποκαλεί, λόγω της οικειότητας που νοιώθει.

Ο βίος της γερόντισσας Ματρώνας

Η μακαριστή
Γερόντισσα Ματρώνα
γεννήθηκε το 1881
στο χωριό Σέμπινο
Έπιφανίσκαγια του
νομού της Τούλα, που
τώρα λέγεται
Κιμόφσκι. Στα είκοσι
χιλιόμετρα από την
τοποθεσία αυτή έγινε
η περίφημη μάχη της
Κουλκόβα.
Οι γονείς της

ελέγοντο Δημήτριος
και Ναταλία.

Ήταν χωρικοί,
ευλαβείς, τίμιοι,

δούλευαν και ζούσαν φτωχικά. Είχαν τέσσερα
παιδιά, τον Ιβάν, τον Μιχαήλ, τη Μαρία και τη
Ματρώνα. Η Ματρώνα ήταν η πιο μικρή.

Όταν γεννήθηκε η Ματρώνα, οι γονείς της ήταν σε
προχωρημένη ηλικία και αρκετά φτωχοί. Σε αυτή
τη φτώχεια που ζούσαν, το τέταρτο παιδί ήταν ένα
πρόβλημα, γι' αυτό η μητέρα του πριν το γεννήσει
αποφάσισε να το δώσει κάπου να το μεγαλώσουν,
γιατί το να κάνει έκτρωση στην πατριαρχική
οικογένεια που ζούσαν ήταν κάτι αδιανόητο.

Υπήρχαν τότε πολλά κρατικά ορφανοτροφεία στα
οποία μεγάλωναν φτωχά παιδιά. Σκέφτονταν,
λοιπόν, να το δώσουν στο ορφανοτροφείο που
λεγόταν Γκολίτσιν και βρισκόταν στο γειτονικό
χωριό.

Μετά από αυτές τις σκέψεις η μητέρα της Ματρώ-
νας Ναταλία είδε στ' όνειρο της ότι ήλθε και
κάθισε πάνω στο δεξί της χέρι ένα άσπρο πουλί με
ανθρώπινη μορφή αλλά χωρίς μάτια. Τότε η
θεοφοβούμενη γυναίκα, θεώρησε τ' όνειρο της ως
σημείο από τον Θεό, ότι το παιδί που θα γεννήσει
θα είναι σκεύος εκλογής κι έτσι αποφάσισε να μη
το δώσει στο ορφανοτροφείο. Πράγματι το
κοριτσάκι γεννήθηκε τυφλό αλλά η μητέρα του το
αγάπησε πολύ.

Η Ματρώνα από την αρχή σήκωσε ένα βαρύ σταυ-
ρό τον οποίο με την ταπείνωση και την υπομονή
τον κράτησε σε όλη της την ζωή. Στη βάπτισή της
πήρε τ' όνομα της οσίας Ματρώνας της
Κωνσταντινουπόλεως.

Το ότι αυτό το παιδί ήταν σκεύος εκλογής, το
αντιλήφθηκαν όλοι όσοι παρευρέθηκαν στη
βάπτισή- την ώρα που ο ιερέας την έβαζε στην
κολυμβήθρα, είδαν πάνω από το κορίτσι να
σηματίζεται ένα ανάλαφρο σύννεφο που ανέδιδε
ευωδία. Σχετικά με αυτό μαρτύρησε κι ένας
συγγενής της Ματρώνας, ο Πάβελ Ιβάνοβιτς
Προχόροφ, που παρευρέθηκε στη βάπτισή. Ο ιερέας
π. Βασίλειος, τον οποίο όλοι σέβονταν ως ευλαβή
και προορατικό, είπε ότι βάπτισε πολλά παιδιά,
αλλά πρώτη φορά είδε κάτι τέτοιο σαν αυτό που
συνέβηκε. Σίγουρα, είπε, αυτό το κορίτσι θα
προοδεύσει πνευματικά. Επίσης είπε στη Ναταλία,
την μητέρα της Ματρώνας, ότι ζητήσει η
Ματρώνα να πάνε να του το πουν, και μάλιστα

τους προείπε ότι η Ματρώνα θα τους αναγγείλει την ημέρα του θανάτου του. Έτσι κι έγινε. Μια νύχτα, η Ματρώνα εκεί που καθόταν είπε στη μητέρα της ότι πέθανε ο π. Βασίλειος. Η μητέρα της απόρησε. Όταν πήγε στο σπίτι του ιερέα, διαπίστωσε ότι την ώρα που είχε πει η Ματρώνα πέθανε ο π. Βασίλειος.

Όταν η Ματρώνα ήταν έξι χρονών, μια φορά έβγαλε τον σταυρό από πάνω της και η μητέρα της την μάλωσε. Τότε η Ματρώνα της είπε: "Μητέρα μου γιατί με μαλώνεις; Έγώ έχω τον δικό μου σταυρό." Πράγματι, επάνω στο στήθος της είχε ένα εξόγκωμα σε σχήμα σταυρού.

Μια φίλη της μητέρας της έλεγε ότι η Ναταλία της έκανε παράπονα πως όταν η Ματρώνα ήταν μικρή και ξημέρωνε Τετάρτη και Παρασκευή δεν ήξερε τι να κάνει, γιατί η Ματρώνα δεν έτρωγε τίποτα. Κοιμόταν συνέχεια, ήταν σχεδόν αδύνατον να την ξυπνήσεις. Σιγά-σιγά, τα μάτια της όχι μόνο δεν άνοιγαν αλλά διαπίστωσαν ότι δεν υπήρχαν ούτε καν κόρες.

Όταν η Ματρώνα ήταν μικρή έπαιζε με τα παιδιά, καθώς όμως ήταν τυφλή, τα παιδιά την κορόιδευαν, τη μάλωναν, τη κτυπούσαν και την έριχναν μέσα σε λάκκους, για να γελούν και να βλέπουν πως θα βγει από μέσα. Η Ματρώνα πάντα κατάφερνε κι έβγαινε από τους λάκκους και πήγαινε στο σπίτι της. Έτσι από μικρή σχεδόν, έπαψε να βγαίνει έξω να παίζει με τα παιδιά, κι έμενε μέσα στο σπίτι. Το μόνο μέρος που πήγαινε, χωρίς παράλειψη ήταν η εκκλησία. Η μητέρα της, όταν δεν την έβρισκε στο σπίτι, ήξερε ότι η Ματρώνα βρισκόταν στην εκκλησία. Η Ματρώνα όταν πήγαινε στην εκκλησία στεκόταν πάντα στην ίδια θέση κι έψαλε μαζί με τους ψάλτες έχοντας το χάρισμα της αδιάλειπτου προσευχής.

Από την ηλικία των έξι-επτά ετών, της είχε δοθεί το προορατικό και διορατικό χάρισμα. Γνώριζε τις ασθένειες των ανθρώπων, τι προβλήματα είχαν, τις αμαρτίες τους, τι θα συνέβαινε στον καθένα, κι έτσι τους προειδοποιούσε, τους συμβούλευε και τους γιάτρευε.

Πολύς κόσμος πήγαινε στην Γερόντισσα και τους βοηθούσε. Της πήγαιναν διάφορα πράγματα. Έτσι ο φόβος της μητέρας της, πως το τέταρτο στόμα στο σπίτι θα δημιουργήσει πρόβλημα στο φαγητό δεν επαληθεύθηκε γιατί τους έφερναν τόσα τρόφιμα που είχαν και περίσσευμα.

Μια μέρα η Ματρώνα με τον πατέρα της δεν πήγαν

στην εκκλησία και πήγε μόνο η μητέρα της. Στον δρόμο πήγαινε, άλλα και στην εκκλησία σκεφτόταν διάφορα πράγματα. Όταν γύρισε στο σπίτι, λέει η Ματρώνα στη μητέρα της:

- Μητέρα, γιατί δεν πήγες στην εκκλησία;
- Πώς δεν πήγα παιδί μου; Να, τώρα βγάζω τα ρούχα μου. Ο πατέρας σου δεν πήγε.
- Ο πατέρας ήταν εδώ και προσευχόταν, ενώ εσύ που πήγες στην εκκλησία, ο νους σου ήταν άλλου.

Η μητέρα της την λυπόταν και συχνά της έλεγε:

"Κακομοίρα μου, παιδάκι μου....", άλλ' όμως η Ματρώνα της απαντούσε: "Δέν είμαι εγώ κακομοίρα, άλλα τ' άλλα δύο σου παιδιά είναι κακόμοιρα, ο Ιβάν και ο Μιχαήλ".

Κάποιο φθινόπωρο η Ματρώνα καθόταν έξω στην αυλή και της λέει η μητέρα της:

- Πέρνα μέσα παιδί μου, κάνει κρύο.
- Μητέρα, δεν μπορώ μέσα γιατί μου βάζουν φωτιά ...
- Ποιος σου βάζει φωτιά ;
- Δεν κατάλαβες μητέρα, έρχονται οι δαίμονες και όχι μόνο με πειράζουν, άλλα και με τρυπάνε με τις πηρούνες.

Μια φορά λέει η Ματρώνα στη μητέρα της: "Μητέρα, σήμερα θα έχουμε γάμο". Εκείνη έκπληκτη της λέει: "Τι γάμο;" Ήξερε ότι ήταν τυφλή και δεν μπορούσε να δει κάτι τέτοιο, όμως η Ματρώνα όταν είπε εκείνη την ημέρα ότι "θα έχουμε γάμο " εννοούσε ότι θα μαζευ-

τεί πολύ κόσμος. Πράγματι, από εκείνη την ημέρα άρχισε να έρχεται πολύς κόσμος να ζητάει τη συμβουλή και τις προσευχές της Ματρώνας. Οι άνθρωποι έρχονταν από μακριά με τα κάρα τους, για να πάρουν την ευλογία της. Όταν άρχισε να μαζεύεται ο κόσμος, λέει η μητέρα της: "Τι είναι όλος αυτός ο κόσμος που έρχεται και λέει η Ματρώνα: "Μητέρα, δεν σου είπα ότι σήμερα θα έχουμε γάμο;"

Μια συγγενής της Ματρώνας, η Ξένια Ιβάνοβνα Σιφάροβα έλεγε ότι κάποτε που βρέθηκε στο σπίτι τους, είπε στη μητέρα της: "Όταν θα φύγω θα πιάσει μεγάλη φωτιά, αλλά εσείς δεν θα πάθετε τίποτα". Ετσι κι έγινε. Όταν η φωτιά έφθασε στο σπίτι τους, πέρασε απέναντι και ήταν το μόνο σπίτι στο χωριό που δεν κάηκε.

Η Ματρώνα επισκέφθηκε πολλά προσκυνήματα σε ολόκληρη τη Ρωσία μαζί με μία πλούσια γυναίκα. Κάποια φορά, από τα προσκυνήματα που πήγαιναν, βρέθηκαν και στον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης, που τότε ζούσε ακόμη. Χωρίς να δει τη Ματρώνα, όταν μπήκαν στην εκκλησία, είπε ν' ανοίξουν χώρο και φώναξε: "Ματρώνα έλα εδώ"... χωρίς νά τη γνωρίζει ποια είναι. Εκείνη ήταν τότε δεκατεσσάρων ετών. Και συνέχισε ο άγιος Ιωάννης: "Αυτή θα είναι η διάδοχος μου. Αυτή είναι ο **όγδοος στύλος της Ρωσίας**". Κανείς δεν κατάλαβε αυτά τα λόγια, όμως ο άγιος Ιωάννης ήξερε ότι η Ματρώνα θα ήταν βοηθός στους ανθρώπους, στους δύσκολους καιρούς που θα έρχονταν, όταν το κράτος θα κατεδίωκε την Εκκλησία.

Σε ηλικία δεκαεπτά ετών η Ματρώνα, όχι μόνο δεν έβλεπε, αλλά σταμάτησε και να περπατάει. Αυτό το γνώριζε από πριν, γιατί της δόθηκε σημείο σχετικά με το πότε θα της συμβεί. "Ήξερε ότι κάποια μέρα, πού θα περνούσε από κοντά της μια συγκεκριμένη γυναίκα, θα έμενε παράλυτη, όπως και έτσι έγινε. Κάποια μέρα, μετά την Θεία Μετάληψη, ένοιωσε αύτη τη γυναίκα νά περνάει από κοντά της και κατάλαβε ότι έφθασε η στιγμή που θα έμενε παράλυτη, όπως και έτσι έγινε. Παρ' όλα αυτά, ποτέ της δεν παραπονιόταν και έλεγε ότι είναι πνευματική η αιτία για όλα αυτά που της συμβαίνουν και μόνον ο Θεός γνωρίζει τις αίτιες. Ετσι τον ευχαριστούσε, τον δοξολογούσε, χωρίς να γογγύζει για τον σταυρό που της έδωσε ο Χριστός. Μετά την παράλυση της έζησε 50 χρόνια. Η Ματρώνα είχε πει πως η Ρωσία θ' αλλάξει καθεστώς κι ότι θα γίνει επανάσταση, ότι πολλοί θα προσπαθήσουν να αρπάξουν όση γη μπορούν, άλλα μετά από λίγο καιρό θα παραιτηθούν και ο καθένας θα πάει όπου του πρέπει. Ετσι, για παράδειγμα, είχε πει σ' έναν πλούσιο άνθρωπο να φύγει από τη Ρωσία, για να μη δει αυτά που θα γίνουν. Εκείνος όμως δεν την άκουσε και παρέμεινε, και πράγματι είδε να τον κλέβουν, να καταστρέφουν την περιουσία και το σπίτι του. Μάλιστα πέθανε πολύ νέος κι η κόρη του πέθανε πάμπτωχη. Λίγο πριν γίνει η επανάσταση πήγε κάποιος στη Ματρώνα και της λέει:

- Θέλω νά κτίσω ένα καμπαναριό σε κάποια εκκλησία.
- Δέν θα το κτίσεις, του απάντησε εκείνη.

Μα πως! Έχω λεφτά, έχω αρχιτέκτονα, μου εκανε τα σχέδια, όλα είναι έτοιμα ...

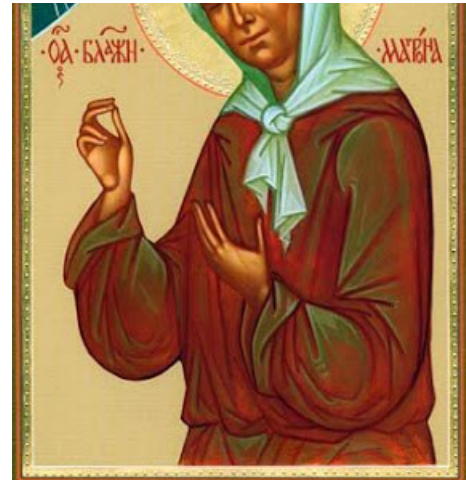
Τελικά δεν κτίσθηκε το καμπαναριό, επειδή έγινε η επανάσταση .

Κάποτε η Ματρώνα είχε πει οτι στο σπίτι ενός Ιερέα, σε κάποιο ράφι, υπάρχε ένα βιβλίο που έχει μέσα μία εικόνα, την "**Αμαρτωλών Σωτηρία**" και οτι η Παναγία παρακαλεί να έλθει στην εκκλησία μας. Λέει, λοιπόν, στη μητέρα της: "Σκέφτομαι πως πρέπει να την ζωγραφίσουμε και μάλιστα να την κάνουμε ωραία, επειδή την βλέπω συνέχεια στον ύπνο μου". "Πως να την ζωγραφίσουμε; Ούτε λεφτά έχουμε, ούτε τίποτα", απάντησε η μητέρα της. Την επόμενη μέρα, η Ματρώνα ευλόγησε τις γυναίκες και πήγανε στα χωριά ζητώντας λεφτά, οπού και μαζέψανε αρκετά. Όταν γυρνούσανε στα χωριά, βρήκαν δύο αδέλφια πολύ πλούσια και ο ένας βγάζει και δίνει ένα ρούβλι, όχι όμως με την καρδιά του, και ο άλλος για ν' αστείευτεί δίνει ένα καπίκι. Όταν φέρανε τα λεφτά στη Ματρώνα, αυτή έψαχνε αρκετή ώρα και όταν βρήκε αυτό το καπίκι και το ρούβλι λέει: "Νά πάτε πίσω και να τους δώσετε αυτά τά λεφτά, γιατί αυτά μου τα χαλάνε όλα τ' άλλα που έχω".

Ηλθε ό ζωγράφος, του οποίου τ' όνομα δεν θυμάται κανείς και του λέει η Ματρώνα: "Μπορείς να μου ζωγραφίσεις αυτή την εικόνα που θέλω;"... Αν και δεν έχω χρόνο, θα την ζωγραφίσω", απάντησε εκείνος. "Πήγαινε πρώτα εξομολογήσου, νήστεψε, κάνε προσευχή, και τότε ν' αρχίσεις να ζωγραφίζεις". Εκείνος πήγε και εξομολογήθηκε κρύβοντας όμως κάποια άμαρτία, κι άρχισε να ζωγραφίζει. Περνάει μία εβδομάδα, ένας μήνας, δύο μήνες, όμως δέν κατάφερε να συνεχίσει. Ερχεται τότε στην Ματρώνα και της λέει: "Δέν μπορώ, κάτι δεν μου πάει καλά και δεν ξέρω γιατί"... Και του απαντά εκείνη : " Δεν σου είπα να εξομολογηθείς ; Αραγε κάτι έκρυψες κι αυτό το ξέρεις πολύ καλά ".

Θαύματα της γερόντισσας Ματρώνας

Αποσπάσματα από το βιβλίο "Η Αγία Ματρώνα της Μόσχας"

Η Αγία
Ματρώνα

γεννήθηκε τό 1881, πάμπτωχη, τυφλή εκ γενετής, καί κατατρεγμένη, από τό τότε Σοβιετικό καθεστώς. Είχε από τόν Χριστό τό χάρισμα τής διόρασης αλλά καί τής προόρασης. Μπορούσε νά βλέπει συμβάντα πού εγίνοντο ή, θά γίνονταν σέ εκατοντάδες μίλια μακριά καί σέ άγνωστους γι' αυτήν τόπους...Ο Άγιος Ιωάννης τής Κροστάνδης, ό μεγάλος αυτός Άγιος τής Ορθοδόξου Ρωσικής Εκκλησίας, όταν συνάντησε γιά πρώτη φορά τήν άγνωστή του τότε, 14χρονη τυφλή Ματρώνα μέσα στόν κατάμεστο από κόσμο ναό τού Αγίου Ανδρέα, είπε γι' αυτήν, τά παρακάτω λόγια, " Ελα, Ματρώνουσκα, έλα... Ιδού έρχεται ή αντικαταστάτριά μου, ό Όγδοος στύλος τής Ρωσίας "μιλώντας προφητικά, γιά τήν ιδιαίτερη

αποστολή της Ματρώνας στον Ρωσικό λαό και στά μετέπειτα χρόνια τών διωγμών πού έβλεπε νά έρχονται...Προέβλεψε τήν Γερμανική εισβολή στην Ρωσία, αλλά μίλησε και γιά έναν άλλο, μετέπειτα πόλεμο, πού θά σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους, μέσα σέ μιά νύχτα...Σέ μικρή ακόμη ηλικία προείπε τήν επανάσταση τού 1917 πού έγινε χρόνια αργότερα, λέγοντας." Θά ληστεύουν και θά αφανίζουν τίς Εκκλησίες, θά αρπάζουν τά εδάφη και θά τά μοιράζουν άπληστα μεταξύ τους, καταδιώκοντας όλους χωρίς εξαίρεση..."Ζήτησε μιά φορά από τήν μητέρα της ένα φτερό μεγάλο. Τό μάδησε, και δείχνοντάς το στην μητέρα της, τής είπε," Βλέπεις μαμά, αυτό τό φτεράκι;Και τί νά δώ παιδάκι μου, αφού τό 'χεις μαθήσει;Ετσι μητέρα, θά μαθήσουν σέ λίγο, και τόν πατερούλη μας τόν Τσάρο..."Η μητέρα της φοβήθηκε, όμως σέ λίγο καιρό ή προφητεία βγήκε σωστή και ό Τσάρος οδηγήθηκε στην εκτέλεση...Δεκάδες ασθενείς περνούσαν καθημερινά από τό σπίτι της και οί περισσότεροι, έχοντας πίστη, γίνονταν καλά...Όταν μετακόμισε τό 1925 στην Μόσχα χωρίς μάλιστα διαβατήριο και άδεια παραμονής, τό Σοβιετικό καθεστώς επανειλημμένως προσπάθησε νά τήν συλλάβει. Τούς ξέφευγε τήν τελευταία στιγμή ειδοποιημένη από τόν Θεό μέ διάφορους τρόπους. Μόλις αυτή έφευγε, κατέφθαναν οί πράκτορες τής NKVD , αλλά ήταν αργά πιά...Η Άννα Βιμπορνόβα θυμάται τό παρακάτω περιστατικό." Έρθε μιά φορά ένας αστυνομικός νά συλλάβει τήν Ματρώνα και εκείνη τού λέει" Φύγε, φύγε γρήγορα, έχεις συμφορά στό σπίτι σου. Η τυφλή δέν φεύγει από σένα, εδώ στό κρεβάτι κάθομαι, δέν πάω πουθενά..."Τήν άκουσε ό αστυνομικός, πήγε σπίτι του και βρήκε τήν γυναίκα του καμένη από τήν γκαζίέρα. Πρόλαβε και τήν μετέφερε στό Νοσοκομείο.Όταν τήν άλλη μέρα ήρθε στην υπηρεσία, τόν ρώτησαν," Τήν συνέλαβες τήν τυφλή; "" Τήν τυφλή, τούς είπε, δέν θά τήν συλλάβω ποτέ. Χάρη στην τυφλή πρόλαβα νά πάω τήν γυναίκα μου στό Νοσοκομείο, άμα δέν μού τό 'λεγε θά τήν έχανα..."Φοιτητές αποκλεισμένοι πολιτικά από τό τότε καθεστώς διηγούνται πώς μέ τίς προσευχές αυτής τής τυφλής γυναίκας ξεπέρναγαν τά εμπόδια γιά τήν απόκτηση ενός πτυχίου. Ακόμη και αξιωματούχοι τού καθεστώτος, κατά παράδοξο τρόπο, βοηθούσαν αυτούς γιά τούς οποίους ή Αγία Ματρώνα προσήυχετο.Αλλά και άνθρωποι πού υπέφεραν από μαγείες ή ψυχολογικά

προβλήματα έβρισκαν σ' αυτήν τήν θεραπεία τους... Συμβούλευε νά κάνουμε σωστά τόν σταυρό μας καί νά σταυρώνουμε τά πάντα γύρω μας, ακόμη καί τό φαγητό μας... Τήν ρώτησε κάποτε ή Ζηναΐδα Ζδάνοβα, " Γιατί επέτρεψε ό Θεός νά κλείσουν καί νά γκρεμίσουν τόσες Εκκλησίες;" καί απάντησε μέ τά παρακάτω λόγια, "Αυτό ήταν τό θέλημα τού Θεού. Ο λαός είναι σάν υπνωτισμένος καί μιά φοβερή δαιμονική δύναμη έχει μπει σέ δράση. Βρίσκεται στόν αέρα, καί διεισδύει παντού. Παλιά, ή δαιμονική αυτή δύναμη κατοικούσε στά έλη καί στά πυκνά δάση, επειδή οί άνθρωποι πήγαιναν τακτικά στήν εκκλησία, φορούσαν καί τιμούσαν τόν σταυρό. Τά σπίτια τους ήταν προστατευμένα από τίς εικόνες, τά κανδήλια πού έκαιγαν, τόν αγιασμό πού έκαναν... Τά δαιμόνια πετούσαν μακριά καί φοβόντουσαν νά πλησιάσουν... Σήμερα όμως, τά σπίτια αυτά αλλά καί οί ίδιοι οί άνθρωποι έχουνε γίνει κατοικητήριο δαιμόνων γιά τήν απιστία τους καί τήν απομάκρυνσή τους από τόν Χριστό. Έλεγε ακόμη, " Όταν θά πεθάνω λίγοι θά έρχονται στόν τάφο μου. Αλλά μετά από χρόνια ό κόσμος θά μέ γνωρίσει, καί άνθρωποι ταλαιπωρημένοι από τίς θλίψεις θά μέ παρακαλάνε νά προσεύχομαι γι' αυτούς... Όλους θά τούς ακούω καί όλους θά τούς βοηθώ... Νά έρχεσθε σέ μένα καί νά μού λέτε σάν νά είμαι ζωντανή, τίς θλίψεις σας καί τά προβλήματά σας καί εγώ όλους θά τούς ακούω καί όλους θά τούς βοηθώ..." Θυμάται ακόμη ή κ. Ζδάνοβα, αρχιτέκτων μηχανικός, " Τήν ρωτούσα γιά τήν πορεία τής Ρωσίας μέσα στήν Επανάσταση, καί μού έλεγε, Πρώτα θά βγάλουν τόν Στάλιν. Μετά απ' αυτόν οί κυβερνήτες θά εναλλάσσονται καί ό ένας θά είναι χειρότερος από τόν άλλον... Θά κατακλέψουν τήν Ρωσία... Μετά τόν πόλεμο θά γυρίζουν " οί σύντροφοι " στό εξωτερικό, θά ιδούν καί πώς ζούνε οί ξένοι, θά διαφθαρούν καί θά σπάσουν τελικά τά μούτρα τους. Εκείνο τόν καιρό θά εμφανισθεί ό Μιχαήλ... (Σ.Σ. από τά παρακάτω, φαίνεται ότι μάλλον μιλάει γιά τόν Μιχαήλ Γκορμπατσώφ. Ο καιρός όμως θά τό δείξει...)" Θά θελήσει νά βοηθήσει, όλα να τά αλλάξει, όλα νά τά ανατρέψει... Αλλά άν ήξερε ότι θά αποτύχει καί ότι θά τόν σκοτώσουν, έ , τότε, δέν θά άρχιζε μέ κανένα τρόπο... Θά γίνουν ταραχές, διαμάχες, σφαγές... Τό ένα κόμμα θά πολεμάει τό άλλο. Μετά θά γίνει κάποια καλυτέρευση πού όμως, θά κρατήσει λίγο καιρό. Μιά ανάσα θά πάρετε, απ'

όλα θά έχετε, μέχρι καί τήν Παράκληση θά
 μπορείτε νά κάνετε στήν Κόκκινη Πλατεία αλλά
 καί τά μνημόσυνα στόν σφαγιασθέντα
 Τσάρο...Αλλά μετά θά γυρίσουν στήν Ρωσία οί
 παλαιοί...καί θά γίνει ή κατάσταση χειρότερη από
 ότι ήταν πρώτα...Ωχ, πώς σάς λυπάμαι όλους!
 Μέχρι τούς εσχάτους καιρούς, (γιατί από εκεί καί
 πέρα), έτσι θά ζήσετε..."Η Άννα Βιμπόρνοβα
 θυμάται," Επισκέφθηκα τήν Ματρώνα τίς μέρες
 τής Μεγάλης Σαρακοστής (1952), λίγο πρίν
 πεθάνει.Μή φοβάσαι μού λέει, δέν θά ξαναγίνει
 σύντομα πόλεμος. Θά ξαπλώσουμε έτσι καί θά
 σηκωθούμε αλλιώς"" Πώς αλλιώς; " τήν ρωτάω."
 Νά, - μού λέει -, θά γυρίσουμε στό "ξύλινο "
 ..."Μάτουςκα, τής λέω, τί σημαίνει τό "ξύλινο; ""
 Ξύλινο αλέτρι, μού λέει, μέ αυτό θά δουλεύουμε
 τότε..." Καί πού θά πάνε τά τρακτέρ πού τώρα
 έχουμε;..."Ω, - λέει -, άσε τά τρακτέρ... Θά
 δουλεύει τότε τό αλέτρι τό ξύλινο, καί ή ζωή θά
 είναι καλή. Ομως, ακόμη δέν φτάσαμε μέχρι
 αυτούς τούς καιρούς. Εσύ όμως δέν θά πεθάνεις
 μέχρι τότε καί θά τά δείς όλα αυτά...Πόλεμος,
 συμπλήρωσε, δέν θά ξαναγίνει (μέ τόν τρόπο πού
 μέχρι τώρα ξέρουμε...).Χωρίς πόλεμο θά πεθάνετε
 όλοι. Θά πέσουν πολλά θύματα. Όλοι οί νεκροί θά
 ξαπλώσετε επάνω στήν γή....Θά σάς πώ καί κάτι
 άλλο,Αποβραδís όλα θά είναι (όρθια καί καλά)
 πάνω στήν γή, καί όταν θά σηκωθείτε τό άλλο
 πρωϊ, όλα θά μπουν (θά ταφούν) μέσα στήν
 γή...Χωρίς " πόλεμο " ό πόλεμος (τότε) θά
 γίνεται..."Μέ τά όσα παραπάνω αναφέρει ή αγία,
 φαίνεται καθαρά ότι μιλάει γιά πυρηνική
 καταστροφή καί πιθανόν μέ υδρογονοβόμβες, πού
 θά σκοτώνουν ανθρώπους αλλά τά κτίρια θά
 μένουν ανέπαφα!.Τά περιθώρια λοιπόν στενεύουν
 καί τά μηνύματα πού διαβάζουμε δείχνουν καθαρά
 ότι πολύ σύντομα θά υπάρξουν σοβαρά
 προβλήματα...Χρέος μας είναι νά
 προετοιμαζόμαστε, γιατί άν χάσουμε αυτή τήν ζωή
 λίγο τό κακό, μιά καί κανείς άνθρωπος δέν
 πρόκειται σωματικά, καί στήν μορφή πού μέχρι
 σήμερα ξέρουμε, νά ζήσει αιώνια...Ο μεγάλος
 κίνδυνος είναι νά βρεθούμε απροετοίμαστοι, νά
 εμπαίξουμε, νά χλευάσουμε, καί νά αδιαφορήσουμε
 γιά όλα αυτά καί νά βρεθούμε ξαφνικά σέ " τόπο
 σκοτεινό καί απαραμύθητο " γιά όλη τήν
 αιωνιότητα...Αυτή, μέ λίγα λόγια, υπήρξε ή ζωή,
 καί αυτά ήσαν τά προφητικά λόγια γιά τήν εποχή
 μας τής Αγίας Ματρώνας από τήν Ρωσία, πού ή

Ιερά Σύνοδος τής Ρωσικής Εκκλησίας τήν
ανακήρυξε Αγία, στίς 2 Μαΐου 1999, καί τήν οποία
μπορούμε νά επικαλούμεθα μέ πίστη γιά κάθε
μας πρόβλημα. Αμήν !

αποσπάσματα από τό βιβλίο "**Η Αγία Ματρώνα
τής Μόσχας**"

κεντρική διάθεση Βιβλιοπωλείο Νεκτ.
Παναγόπουλου - Αθήνα

Νουθεσίες γενικού χαρακτήρα της γερόντισσας Ματρώνα

Δίδασκε νά μην κατακρίνει κανείς τον πλησίον του.
“ Γιατί νά κατακρίνουμε τους άλλους;”- έλεγε.

“Να σκέφτεσαι πιο πολύ τον εαυτό σου. κάθε
προβατάκι θα κρεμασθεί απ’ τη δικιά του ουρίτσα.
Με τις ξένες ουρίτσες τι δουλειά έχεις;”. Έλεγε νά
εμπιστεύεται κανείς στο θέλημα του Θεού. Να ζεί
με προσευχή . Νουθετούσε νά υπομένει κανείς τις
θλίψεις. Να κάνει συχνά το σταυρό του, νά
σφραγίζει επίσης με τον Τίμιο Σταυρό και τα
πράγματα γύρω του. Συνιστούσε συχνή Μετάληψη
των Αχράντων Μυστηρίων . Έλεγε: “Να
θωρακίζεται κανείς με τον Τίμιο Σταυρό , με
προσευχή , με Αγιασμό, με συχνή Θεία
Μετάληψη...Να έχετε μπροστά στις εικόνες
αναμμένα κανδήλια”. Επίσης δίδασκε νά αγαπάει
κανείς τους γέρους και ασθενείς. “Άμα άνθρωποι
γεροί , άρρωστοι ή εκείνοι που χάσανε τα μυαλά
τους σας λένε κάτι δυσάρεστο ή προσβλητικό, μην
τους ακούτε, αλλά απλώς νά τους βοηθάτε. Με όλη
την επιμέλεια πρέπει νά βοηθά κανείς τους
αρρώστους και νά τους συγχωράει ό,τι και νά του
πούν , ό, τι και νά κάνουν”. Η Ματρώνα έλεγε νά μη
δίνει κανείς σημασία στα όνειρα: “ Μην τα
προσέχεις, γίνονται και απ’ τον πειρασμό, για νά
στενοχωρήσουν τον άνθρωπο, νά τον μπερδέψουν
με λογισμούς”. Έλεγε νά μη τρέχει συνέχεια κανείς
σε διάφορους πνευματικούς, γυρεύοντας Στάρετς
και διορατικούς. “Όταν τρέχει κανείς σε πολλούς
πατέρες, μπορεί νά χάσει την πνευματική οδό και
τη σωστή κατεύθυνση στη ζωή”. “ Ο κόσμος,
-έλεγε πάλι- , “εν τω πονηρώ και εν τη πλάνη
κείται”. “Εάν πάτε σ’ ένα γέροντα ή ιερέα νά
συμβουλευθείτε, νά προσεύχεστε νά τον φωτίσει ο
Θεός νά σας δώσει σωστή συμβουλή”. Έλεγε νά
μην ενδιαφέρεται κανείς για την προσωπική ζωή

των ιερέων. Σ' αυτούς, που επιθυμούν τη χριστιανική τελειότητα συνιστούσε να μη διακρίνονται από τους άλλους με την εξωτερική τους εμφάνιση, όπως λ.χ. με μαύρα ρούχα κλπ. "Όταν είσαι στην Εκκλησία, μην κοιτάς κανένα. Να προσεύχεσαι με κλειστά μάτια ή να κοιτάς σε κάποια εικόνα". Έλεγε ότι το να βάφονται οι γυναίκες και γενικώς να χρησιμοποιούν διάφορα φταισίδια είναι μεγάλη αμαρτία, επειδή ο άνθρωπος χαλάει και καταστρέφει την ανθρώπινη μορφή, αποκτάει αυτό που δεν του είχε δώσει ο Θεός, διαστρέφει τη φυσική ομορφιά και όλα αυτά οδηγούν στη διαφθορά. Στις πιστές κοπέλες η Ματρώνα έλεγε: "Σε σας, τις κοπέλες, ο Θεός όλα θα τα συγχωρέσει, εάν θα αφοσιωθείτε σ' Αυτόν. Αυτή που αποφασίζει να μην παντρευτεί, πρέπει να κρατήσει την αγνότητα της μέχρι το τέλος. Γι' αυτό ο Θεός θα της δώσει στεφάνι. Η Ματρώνουσκα δίδασκε: "Πλησιάζει πειρασμός; Πρέπει οπωσδήποτε να προσεύχεστε. Αδικοχαμένος γίνεται κανείς, όταν ζεί χωρίς προσευχή. Ο εχθρός κάθεται στον αριστερό μας ώμο και στο δεξιό ο Άγγελος. Έχουν και ο ένας και ο άλλος το δικό τους βιβλίο. Στο ένα γράφονται οι αμαρτίες μας, στο άλλο τα καλά μας έργα". "Πιο συχνά,- έλεγε-, να κάνετε το σταυρό σας. Ο σταυρός είναι κλειδαριά, όπως και της πόρτας". Συμβούλευε να μην ξεχνά κανείς να σταυρώνει το φαγητό. "Να καταφεύγετε στη σωστική και προστατευτική δύναμη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού",.- έλεγε. Για τους μάγους είχε τη γνώμη • "Δεν υπάρχει σωτηρία, αν δεν μετανοήσουν, γι' αυτούς που εκουσίως έγιναν σύμμαχοι της δυνάμεως του πονηρού, αφού ασχολήθηκαν με τα μάγια. Δεν κάνει να ζητά κανείς βοήθεια από τις μάγισσες. Μπορεί να σου θεραπεύσουν φαινομενικά κάποιο σωματικό όργανο, αλλά θα σου βλάψουν την ψυχή. Η Μάτουςκα πολλές φορές φανέρωνε στους δικούς της ότι μάχεται με τους μάγους, με τις πονηρές δυνάμεις, ότι αοράτως τους πολεμάει. Μία φορά ήρθε ένας γέρος, ευπαρουσίαστος και σεβάσμιος, με γένια. Έπεσε μπροστά της, γονυπετής, όλα δάκρυα και της είπε: 'Πεθαίνει ο μοναχογιός μου. "Η Αγία έγειρε προς αυτόν και τον ερώτησε χαμηλόφωνα: "Και συ τι μάγια του έχεις κάνει; Για να πεθάνει ή όχι;" "Για να πεθάνει",.- απάντησε αυτός. "Φύγε, φύγε από ένα,- του λέγει η Μάτουςκα-, τότε γιατί ήρθες σε μένα;". και όταν έφυγε είπε: "Οι μάγοι γνωρίζουν

το Θεό! Μακάρι κι εσείς να κάνετε τέτοια προσευχή σας εκείνους , όταν μετανοημένοι εκλιπαρούν από το Θεό συγχώρεση για το κακό που έκαναν!’. Η γενική απομάκρυνση από το Θεό, η μαχητική αθεΐα, η αύξηση της αποξένωσης και της έχθρας μεταξύ των ανθρώπων, η απόρριψη της πίστεως και της παραδόσεως, η αμαρτωλή και αμετανόητη ζωή προκάλεσαν σε εκατομμύρια ψυχές σοβαρές πνευματικές ζημιές. Τις μέρες που γίνονταν μαζικές κομμουνιστικές διαδηλώσεις , η Αγία παρακαλούσε όλους να μη βγαίνουν έξω, να κλείνουν πόρτες , παράθυρα και φεγγίτες, επειδή , όπως έλεγε, τα στίφη των δαιμόνων καταλαμβάνουν όλο το χώρο. Ίσως η Μάτουςκα, που πολλές φορές μιλούσε αλληγορικά, ήθελε με αυτά τα λόγια α υπενθυμίσει την ανάγκη να έχει κανείς κλειστά τα παράθυρα της ψυχής, όπως ονομάζουν οι Πατέρες τις αισθήσεις του ανθρώπου. Κάποτε η Ζ. Ζδάνοβα τη ρώτησε για τα χρόνια του “μαχητικού αθεϊσμού”. “Πως επέτρεψε ο Θεός να κλείσουν και να καταγκρεμίσουν τόσους ναούς;”. Η αγία απάντησε: “Αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Ο αριθμός των ναών ελαττώθηκε , επειδή οι πιστοί θα είναι ολίγοι , δε να υπάρχουν και ιερείς γι’ αυτές τι εκκλησίες”. “Μα γιατί κανένας δεν αγωνίζεται;” Ερώτησε η Ζηναΐδα . “ Ο λαός είναι υπνωτισμένος, έχει χάσει τα νερά του. Μία φοβερή δαιμονική δύναμη μπήκε σε δράση. Βρίσκεται στον αέρα, διεισδύει παντού. Παλιά κατοικούσε στα έλη και τα πυκνά δάση, επειδή οι άνθρωποι εκκλησιάζονταν, φορούσαν το σταυρό. Τα σπίτια ήταν προστατευμένα από τις εικόνες, τα κανδήλια, τον αγιασμό. Τα δαιμόνια πετούσαν από δίπλα και δεν μπαίνανε μέσα σ’ αυτά τα σπίτια. Σήμερα όμως έχουν γίνει κατοικητήριο των δαιμόνων και οι ίδιοι οι άνθρωποι για την απιστία τους και την απομάκρυνσή τους από το Θεό”. Διαβάζοντας τους δαιμονισμένους, προσευχόμενη για κάθε προσερχόμενο, παρηγορώντας τις θλίψεις του κόσμου, η Μάτουςκα κουραζόταν τόσο πολύ που προς το τέλος της ημέρας δεν μπορούσε ούτε να μιλήσει με τους δικούς της, και μόνο σιγά αναστέναζε, ακουμπώντας το κεφάλι στην παλάμη της. Η εσωτερική , πνευματική της ζωή έμεινε μυστήριο ακόμα και για τους οικείους της, μερικοί , θέλοντας να μάθουν για την πνευματική της ζωή, την παρακολουθούσαν τις νύχτες. Μια κοπέλα είδε ότι όλη τη νύχτα προσευχόταν και έκανε μετάνοιες.

Από τους συχνούς σταυρούς δημιουργήθηκε στο μέτωπό της Αγίας ένα λακκάκι- το ίχνος των δακτύλων της. Το σταυρό της τον έκανε βραδέως, με θερμή, τα δακτυλάκια της ψάχνανε το λακκάκι.

Η Αγία Ματρώνα της Μόσχας
Εκδόσεις " ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΥΨΕΛΗ"
Μετάφραση από τη Ρωσική Δορυμέδοντος
ιερομονάχου.

Ανακηρύχθηκε Αγία στις 2 Μαΐου 1999, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ρωσικής Εκκλησίας. Η Αγία Ματρώνα ήταν εκ γενετής τυφλή.

Διάφορες εικόνες και φωτογραφίες από την γερόντισσα Ματρώνα

<http://photo.rel.gr/thumbnails.php?album=35>

Καρπός ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης η γερόντισσα Ματρώνα

Καρπός ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης η γερόντισσα Ματρώνα .

Ακούστε την γλαφυρή αφήγηση του **π. Ανδρέα Κονάνου**. Ενα μικρό ηχογραφημένο απόσπασμα από την εκπομπή "**αθέατα περάσματα**" την οποία μπορείτε να ακούτε **κάθε Τρίτη της 13.00 στον ραδιοφωνικό σταθμό της Πειραικής Εκκλησίας**.

Κάντε "κλικ" στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση και μη ξεχάσετε να ανοίξετε τα ηχεία σας !

http://www.mystakidis.com/istologio/files/audio/p_andreas_konanos_agia_matrona_ektrwsh.wma

[Αρχική σελίδα](#)

[Παλαιότερες αναρτήσεις](#)

Εγγραφή σε: [Αναρτήσεις \(Atom\)](#)